

פרשת מטות מסעי < 118 < א' אב תשע"ב

גילוי דעת

אין מגבלה על ההתיישבות

עו"ד אלן בייקה חבר בוועדת השופט אדמונד לוי, על המשתמע ממסקנות דו"ח הוועדה

צעד גדול לגאולה

הרבנית נעמי שחור שולחת חיבוק לעולים החדשים וקוראת לכולנו להתחיל לפעול לתיקון

**מחדשים את ערי המקלט? הרב מנחם בורשטין על ההצעה להקים ערי מקלט כחלופה לבתי הסוהר
רגישות מול הדרוזים. בצלאל סמוטריץ' על התעלמות הרשויות בגולן מהפרות החוק במגזר הדרוזי
שינוי בזוגיות. זיוה קוסטיג'ר מסבירה לזוג הצעיר, איך מתמודדים עם 'פלישה' של תינוק למערכת הזוגית**

המערכת:

המחאה החברתית בסיבוב הנוכחי, איבדה את התמימות שהייתה לה בקיץ שעבר. הקיץ הנוכחי חם יותר מהקיץ דאשתקד (תרתי משמע). הכל הפך צעקני יותר, חריף יותר, אלים יותר וקיצוני יותר. ההצתה המזעזעת של משה סילמן השבוע בתל-אביב הייתה המשך ישיר לכל הפעולות האחרונות. לצערנו, הטרגדיה הזו לא צמחה בחלל ריק.

המחאה התחילה בשנה שעברה, ממקום אותנטי של מצוקה אמיתית ותסכול, כנגד התנהלות בלתי הוגנת כלפי ציבור רחב, שנקרא 'מעמד הביניים', שהחיים עבורו הפכו קשים יותר ויותר. ההוצאות גדלו, הדיר הפך בלתי ניתן להשגה ואילו ההכנסה נשארה כפי שהייתה. הכל הפך יותר קשה, מלאכת הקיום הפכה מסובכת עבורם. וכל הוצאה צריכה להיות מחושבת ומצומצמת.

במקום למחות על יוקר המחיה קיבלה המחאה גוון פוליטי מאוד מוגדר. קומץ מארגנים שם לו למטרה להחליף את השלטון בישראל.

מחאה היא כלי חשוב והכרחי, אך כשמערבבים במחאה צודקת אינטרסים אישיים, היא מאבדת את הלגיטימיות שלה. הציבור הדתי-לאומי חייב להיות מחובר לרחשי הלב של העם, לפעול ולסייע עד כמה שניתן. אסור להביט מהצד ולרטון. אנו חייבים להניף גם את הדגל החברתי, בנוסף לדגל התורה והארץ. כי אם אין קמח אין תורה ואם אין עם אין ארץ...

מעניין לעניין באותו עניין - השבוע אנו חונכים מדור חדש בשם 'הפרלמנט', בו אנו מעלים שאלה אקטואליות בפני שלושה מתמודדים בשדה הפרלמנטרי, ומבקשים תשובה מנקודת מבטו של כל אחד מהם. השבוע שאלנו: מה מקומה של החברה הדתית לאומית במחאה החברתית?

אבי קנטרוביץ
מנכ"ל תנועה כהלכה

תאונה חזיתית

בימים האחרונים אנו שומעים ומשמיעים את הביטוי "החום בלתי נסבל", ובאמת קיימת הרגשה ש"קיץ כזה לא היה מעולם..." ברור כי הנהיגה, בעיקר בכביש דו סטרי, קשה ומעייפת יותר, אך הנהיגה תלויה בעיקר בנו, הנהגים. חשוב לזכור ולהזכיר: תשתית לקויה (שחייבים לטפל בה) יכולה להרוג, אך לא חייבת להרוג. כביש דו סטרי מסוכן ועלול לגרום לתאונה, אך אין חובה שתהיה תאונה. כמעט הכל תלוי בנהג! נהג עייף, שתוי, או מסומם, מועד לגרום תאונה ונהיגתו מסוכנת ומסכנת, אין מקומו בכביש! נקפיד שלא לנסוע בכביש דו סטרי, אלא אם אין כביש חד סטרי באזור. נעלה לכביש דו סטרי בידיעה, כי אנו נמצאים בכביש מסוכן ביותר. כאן אני יכול להיות נהג מצוין, ערני ומרוכז בנהיגה, עם שתי ידיים על ההגה, ולהיות מעורב בתאונה, בגלל נהג הנוסע מולי ועובר לנתיב הנסיעה שלי. אנו לא יודעים מיהו הנהג הנוסע בנתיב הנגדי, האם הנהג עייף, שתוי, או הרכב לא תקין ועוד. אין לסמוך כלל על הנהג בנתיב הנגדי. בכל מקרה, כאשר אנו עולים על כביש דו סטרי, נדליק אורות מעבר (נמוכים), גם בקיץ, בכל שעות היממה.

נשמור על ערנות וכוננות, אנו נמצאים בכביש מסוכן ביותר נצפה מצבים ונחפש את ההזדמנות הראשונה לברוח מכביש מסוכן זה לכביש חד סטרי. ניצמד לשול הדרך, שדה הראייה יגדל, ובשעת אמת נוכל לרדת לשול הדרך מבלי להיכנס ללחץ. בשעת עומס, נוריד מהירות, נוריד לפחות 10 קמ"ש מהמהירות המרבית המותרת באותו כביש.

כדאי להבהב באורות מדי פעם, להגברת ערנותו של הנהג בנתיב הנגדי.

נקפיד על הכללים ונציל חיים!

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה
מסובסדות ע"י **קרן אביה**: 054-4836343, 09-7745758

הדפוסות הלאומיות
לכתיבות בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לכתיבות בדרכים: **בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 6 בני אדם. גם 6 זה יותר מדי!**

הוצאה לאור: **קרן אביה** | **לפרסום, למודעות ולהנצחות:** ורד כהן-חדד 02-5350915 | **הפקה ופרסומות:** **פרסומי ישראל** | **עורך:** נבו כץ | **ע. לשונית:** אסנת הכהן | **עיצוב:** תמי כהן | **מחיר הגיליון:** 4 ש"ח כולל מע"מ | **gdaat@pisrael.com**

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד. אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות. נא לא לקרוא בשעת התפילה. נא לשמור על קדושת הגיליון. כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 8:26	ירושלים: 7:06
תל אביב: 8:28	תל אביב: 7:24
חיפה: 8:29	חיפה: 7:18

מטרת החינוך בישראל היא להכשיר את האדם לצורתו המתוקנת שהנקודה המרכזית שבה לעשותו טוב וישר (הראייה קוק זצ"ל)

יישר חילכם לאורייתא

מחזקים אנו את ידי ראש מינהל החינוך הדתי במשרד החינוך, הרב ד"ר **אברהם ליפשיץ** על פועלו למען חינוך ילדי ישראל. גם אם יש ביקורת נוקבת על אחת מפעולות החמ"ד, ואפילו החשובה והגורלית ביותר, ואף כי צריך לתקן עניין זה או אחר, אסור חס וחלילה לפגוע בפעילות הברוכה ורבת השנים של מפעל אדיר זה שאין לו אח ורע. במשך שנים רבות עמל ועומל החמ"ד, בע"ה, להרבות אהבת תורה, אהבת ישראל, ואהבת ארץ ישראל. הרב ד"ר **אברהם ליפשיץ** ידוע כמוסר נפשו על הרבצת תורה והאדרתה בקרב ילדי החינוך הממלכתי דתי, קליטת עליה מרוסיה, קליטת ילדי העולים מאתיופיה ומארצות נוספות, קידום מורים ומחנכים, פיתוח פעילויות ערכיות לימי החופש ומעל הכל קידום החינוך מתוך קירוב לבבות. בימים אלו, ימי חורבן בית המקדש, נוסף ונחזק איש את רעהו מתוך אהבת חינוך ונרבה אור לישועת עם ישראל בארצו.

הורים למען קידום החינוך הדתי בישראל

חנוך לנער על פי דרכו גם יזקין לא יסור ממנה (משלי)

מוטי יוגב אגדר אהשטא

מתוך תחושת אחריות ומחויבות לעם ישראל ולדרכה של
הציונות הדתית, החלטתי להתמודד על מקום ברשימת
הבית היהודי לכנסת ישראל.

אחדות בכל תפקידיי בצה"ל, ממפקד בצנחנים ובסיירת מטכ"ל ועד
מח"ט, כמזכ"ל בני עקיבא וכסגן ומ"מ ראש מועצה אזורית מטה בנימין,
פעלתי לאחדות הכוחות, למען השגת מטרותינו, אמשך לפעול גם בעתיד,
להשיב אמון ציבורי רחב וליצור כוח פוליטי מאוחד, גדול ומשפיע.

אמינות האמת והאמון הם המנחים את דרכי ומשמשים בסיס לכל
שליחותי בעשיית הציבורית, כך בע"ה אמשך לפעול.

אחריות כובד המשימות והאתגרים, הניצבים לפני עם ישראל
והציונות הדתית, יוצר אצלי תחושת אחריות ומחויבות
עמוקה להתגייס ולהתמודד עימם.

ביחד נתפקד ל'בית היהודי'
ונשפיע בבחירות הפנימיות, על התחדשות
ואיחוד המנהיגות הפוליטית של הציונות הדתית.
למען העם, התורה, הארץ והמדינה.

מוטי יוגב
אחדות אמינות אחריות

אל"מ (במיל) מוטי יוגב - בן 56 נשוי לרחל ואב לעשרה ילדים
סגן ומ"מ ראש מועצה אזורית מטה בנימין | מזכ"ל בני עקיבא לשעבר

לנכונים לסייע בהתפקדות, בתאום כנסים וחוגי בית ובכל משימה
יעל - 052-3003569, אודליה - 050-9355852 | מייל: moti.y.mate@gmail.com

ארץ ישראל שייכת אך ורק לעם ישראל, ולאף עם אחר אין עליה זכות, אלא אם כן יש לגוי פרטי הוכחה אמיתית שקנה את השטח מיהודי.

המדיניות הנוכחית כפי שאנו חיים כיום, בה מנסים להגיע איתם להסדר, לפצות אותם ולרצות אותם, בטעות יסודה, והיא לא תועיל במאומה. כמובן, איננו שוללים עזרה מבחינה הומנית, אבל לא בתוך ארצנו אלא בארצות מוצאם. ישנן בעולם מספיק מדינות אשר יכולות לקלוט את כל הערבים שיושבים בארץ. במדינות אלו הם יוכלו לשמור את הדת שלהם, השפה שלהם והלאום שלהם. אם נשאר אותם פה, כמו ידונו נגרם לעצמנו צרות גדולות. כך קרה עם איזור סיני אותו הסגירה ישראל למצרים, כאשר עכשיו אנחנו סובלים מהמחבלים ומאיום אסטרטגי של המסתננים החודרים משם. אי אפשר לשחק משחקים כדי להיראות 'הומנים'. עלינו להיות הומניים כלפי העם שלנו, ולא כלפי זרים שיש להם מדינות משלהם.

יהי רצון שתפקחנה העיניים, ועם ישראל, במיוחד בימי בין המצרים, יידע לתקן את חטא המרגלים, ואז נזכה לשבת בשלום ובבטחה בכל מרחבי ארצנו ■

מישראל חייב להניח תפילין כל יום או לאכול מצה בליל הסדר, כך יש מצווה הן על הציבור והן על היחיד, לקבוע את מקום מגורינו בארץ, ומותר לצאת לחוץ לארץ רק למטרות מצומצמות מאוד או לצורך מצווה.

התורה מוסיפה, שאם נתחכם נגד מצווה זו ולא נוריש את יושבי הארץ, אלא נשאיר אותם ונחתום עמם הסכמי 'שלום', התוצאה תהיה: "והיה אשר תותירו מהם לשיכים בעיניכם ולצנינים בצידיכם וצרו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה". מסביר 'אור החיים' הקדוש, שעלה ארצה לפני כמאתיים שנה, שאם נשאיר גויים בארצנו, גם על החלק שאנו יושבים בו הם יאמרו לנו: קומו צאו לצערנו, זו בדיוק המציאות היום.

עלינו לשאוף לתקן את חטא המרגלים ולנקות את ארצנו מהמחבלים. מותר להשאיר חלק מהם בתנאים מסוימים מאוד, אך באופן עקרוני, הבעלות על ארץ ישראל היא של עם ישראל.

אם נשאף לתקן את חטא המרגלים ונשתדל לגאול את הארץ ולהחיל את ריבונותנו על מרחביה, בזה נביא בטחון ושלום אמיתי שישרור בכל מרחבי ארצנו.

שלושת השבועות, בין המצרים, הם ימים של אבלות על אירועי החורבן שאירעו לעם ישראל. הרמב"ם כותב שמטרת הצער היא להתעורר לתשובה, על מנת שנתקן את עצמנו וניצל מן הפורענויות.

ימי האבלות הם מ"ז בתמוז ועד תשעה באב, ומנהגי האבלות הולכים ומחמירים לקראת סוף התקופה, לפי העדות השונות. המכנה המשותף לכולם הוא הצום ביום ט' באב, על חורבן בית המקדש וגלות עם ישראל, וכל המסתעף מזה.

כשנבחון בפרשיות השבוע שאנו קוראים בשלושת השבועות, נראה שאלו פרשיות המכילות בתוכן הדרכה, שהיא מעין תשובת המשקל לחטא שבעטיו אנו סובלים. כולנו יודעים שחטא המרגלים היה בגלל החולשה, כאשר אמרו "אפס כי עז העם". הם לא האמינו ביכולתם לעמוד במערכה מול שבעת העמים, וכתוצאה מכך נגזרה הגזרה הקשה על דור המדבר "במדבר הזה ימותו ושם יתמו", ואחרי כן חורבן בית ראשון, חורבן בית שני, והגלויות.

בפרשתנו מופיעה המצווה של "וירשתם אותה וישבתם בה". זו אינה הבטחה שאם תורישו את הארץ תזכו לשבת בה, אלא מצווה 'עשה' כפי שכותב הרמב"ן. כשם שאדם

שאלת השבוע: מה מקומה של החברה הדתית לאומית במחאה חברתית?

עמיעד טאוב

מנכ"ל חברת "עט תקשורת"

לכאורה, הציונות הדתית שמאז ומתמיד הניפה דגלים חברתיים, הייתה צריכה להתייבב, הלכה למעשה, בראש המחאה החברתית. שכן, אך טבעי הוא שהסרוגים הגדלים על ערוגה חינוכית, הרואה ערך אדיר בתרומה לחברה, ופועלים מזה שנים לתקן עוולות ולקדם שוויון הזדמנויות, יצטרפו למחאה.

מה גם שמדובר במגזר, המהווה חלק ממעמד הביניים הנושא בנטל המס, על כל הקשיים הכרוכים בכך, החל ממצוקת הדיוור, דרך קשיי הזוגות הצעירים וכלה ביוקר המחיה.

אבל, וזה אבל גדול, כאשר המחאה נכבשת על ידי השמאל הקיצוני ואנשי חד"ש, במטרה להפיל ממשלה מכהנת, ותנועות ציוניות כמו "אם תרצו" מגורשות מההפגנות, הציבור הדתי לאומי לא יכול להצטרף למחאה בלב שלם. בכך איבדה המחאה את יכולתה לאחד את חלקי החברה ולהביא לבשורות אמיתיות לאזרחי המדינה, וחבל.

מרדכי - מוטי יוגב

סגן ראש מוז"ז מטה בנימין

תפישת עולמה של החברה הדתית-לאומית מושתתת על: "תורת חיים ואהבת חסד". החסד מנחה את האדם ללכת בדרכיו של הבורא, להשתית תפישת עולמו ומעשיו על מבט שאינו אנוכי, אלא על מבט המתבונן סביב על צרכי רעהו והחברה כולה ועשיית חסד כדרך חיים. כל אדם מישראל, הקהילה, הרשות והמדינה, מצווים לסייע לנזקקים לפי צרכיהם, שנאמר: "והחזקת בו...והי עימך" (ויקרא כ"ה).

דרישות המחאה לחינוך לגיל הרך, לרפואה ולדיוור ברי השגה, ליותר צדק במדיניות השכר והמיסוי, הינן מוצדקות, יחד עם הצורך באיזונים ובכלכלה חופשית. חלק מתביעות המחאה החברתית מכון ונתמך פוליטית, להפלת הממשלה.

לכן, אל לנו להצטרף למחאת הרחוב, אלא לפעול בדרכים שונות: הסברתיות, פוליטיות ואחרות, למימוש התביעות המוצדקות, להנחלת מדיניות יותר חברתית בציבוריות הישראלית.

ניסן סלומיאנסקי

סגן נשיא מכון לנדר

הרבה לפני שהעולם חשב על הנושאים החברתיים, תורת ישראל טיפלה בהם, ועד היום, עם כל החידושים של העולם המערבי, תורת ישראל הרבה יותר חברתית מכל תפיסות העולם הקיימות. היא זו שדאגה ליום מנוחה בשבוע, היא זו שדאגה לפיצויי פיטורין, לתשלום שכר בזמן. התורה נותנת לנו פתרונות נפלאים לכל הסיטואציות החברתיות.

לכן, לא יכול לקרות מצב, שהציבור הדתי לאומי לא יתמוך בדרישה להגן על החלש, שעולה מהמחאה. הבעיה היא, שחלק גדול מאלה שמניעים את המחאה, עושים זאת ממניעים פוליטיים. זה גורם לציבור להדיר את רגליו מההפגנות וחבל.

התורה לימדה אותנו, שצריך לשלב בין שתי הגישות, הגישה הקפיטליסטית, שמעודדת את האדם להתקדם, והגישה החברתית, שדואגת להגן על כל אדם חלש ומקופח. אנחנו מאמינים שצריך להיות איזון בין הדברים, בדיוק כפי שהתורה מלמדת אותנו.

העונים לשאלה: מתמודדים על מקום ברשימת הבית היהודי

ארץ ישראל מחכה שנכיר

טיולי משקפת

קיץ ישראלי שנראה אחרת!

ביום ראשון י"ז אב (5.8) מתארגנים כקבוצה, בעזרת הגבאי או ראש הקהילה, ויוצאים ליום מלא חוויות עם חברים ועם מדריך צמוד.

גל אורן

בתוכנית:

- קבר שמואל הנביא
- שילה הקדומה
- תצפיות מרהיבות
- בית אל - אתר חלום יעקב
- הליכה קצרה למעיין הגבורה בעלי
- סיור באריאל - העיר הגדולה בשומרון
- טקס סיום מיוחד עם שירה בציבור בהיכל התרבות אריאל

משקפת

פרויקט היכרות לאומי

- לחשומת לבכם, ייתכנו שינויים במסלולים • יש להצטייד באוכל ושתייה באופן עצמאי
- בכל מסלול תתקיים עצירה בתחנת רענון במהלך היום • יש להביא כובע, נעלי הליכה וקרם הגנה
- הסיורים מותנים במס' נרשמים מינימאלי, מספר המקומות מוגבל

לקבוצות מאורגנות - ניתן לבחור את הסיור ונקודת היציאה הנוחים לכם
לפרטים נוספים ולהרשמה התקשרו או היכנסו לאתר משקפת:

info@mishkefet.org.il | www.mishkefet.org.il | 08-9712348

הצטרפו אלינו בפייסבוק

מחדשים את ערי המקלט?

הרב מנחם פורשטיין - ראש מכון פוע"ה

דברים
בעלמא

והפשעים, אך בהחלט יכולה להתאים לאנשים רבים, שיוכלו להשתקם בצורה טובה במסגרת מיוחדת זו, כשהלויים או חליפיהם יוכלו לסייע בעניין. כפי שמביא "החינוך" מצוות ת"ח – "מפני גודל מעלתם של הלויים וכשר פעלם וחוץ ערכם נבחרה ארצם לקלוט...".

יכול להיות שהדבר נראה עדיין כחלום, אך חשוב מאוד להשקיע בנידון.

מעניין לציין, שחלק מראשי הישיבות בדור האחרון השוו את הישיבות בימינו לעיר מקלט, לשם ניתן לברוח מפני פגעי התקופה. אנו נסתכל על הישיבות בפן החיובי שלהן, ונותר את ערי המקלט לדברים הבעייתיים.

נו, אז מחדשים את ערי המקלט? נשמח לשמוע אתכם

■ pvpuah@gmail.com

לואיס פרסם תוכנית ניסוי להפעלת ערי מקלט, ושם ציין "שהדבר יקל על הלחץ בבתי הסוהר, יוזיל את עלות אחזקת האסירים ויקטין את הסטיגמה וההשפעה השלילית על האסיר ומשפחתו. הרעיון של עיר מקלט מאפשר שמירת הגרעין המשפחתי, המהווה מנגנון תמיכה למניעת התפוררות המשפחה, במצבי הלחץ של כליאת הבעל והאב".

כשם שמשנה רבנו הכין את ערי המקלט עוד לפני שהיו פעילות, יש הסוברים, שגם בימינו יש מצווה להכין את ערי המקלט לעתיד. על אף שהחוב למעשה יהיה רק לאחר חידוש הסנהדרין. (עיין מאמרו של ידידנו, הרב יוסף כרמל, בקובץ "שם עולם" עמ' 211-171).

כמובן, עיר מקלט אינה מתאימה לכל סוגי העברות

עם שחרורו מהכלא, אמר השר לשעבר, הרב שלמה ביזרי, שנטילת החירות מהאדם וניתוקו מהמשפחה והחברה, הם עונש גדול ביותר ואין צורך להוסיף עליו דברים, כגון עבודת פרך וכדו'.

אכן, יש לברר מה גישת היהדות לעונש המאסר, שהרי מאסר כעונש לא כל כך מקובל בתורתנו.

למעשה, במקורותינו יכולים אנו למצוא שלושה סוגי מאסר: האחד, מאסר ככפייה, להכריח את הנאשם שיקבל את הדין. השני, מאסר על מנת שלא יברח עד חריצת דינו בבית הדין. והשלישי, מאסר בתור עונש קשה וקצר כגון מאסר בצינוק (הרמב"ם על פי עזרא ז' כו).

הרש"ר הירש מסכם בהתייחסותו לענייננו (שמות כ"א א'): "עונשי המאסר, על כל אובדן התקווה והשחתת המוסר השוכנים אחרי חומות בית הכלא, על כל היגון והאנחה שהם מביאים על אשתו וטפו של האסיר, אין להם מקום בתורת ה', לא יכירו מקומם... בתחום ממלכת התורה". (ע"ע בספרו של פרופ' אסף "העונשין לאחר תקופת התלמוד").

הרעיון של עיר מקלט מאפשר שמירת הגרעין המשפחתי, המהווה מנגנון תמיכה למניעת התפוררות המשפחה, במצבי הלחץ של כליאת הבעל והאב.

שונה משפטו של הקב"ה ממשפט בשר ודם. כאשר הקב"ה שופט את האדם הוא לוקח בחשבון את סביבתו הנענשת בעקיפין, ולא יענישם אם לא מגיע להם. לעומת זאת, משפטי בני האדם לא יכולים לקחת בחשבון את כל הפרטים, ובמאסר המכה המשפחתית היא קשה ביותר. וזה אולי משמעות הפסוק "אל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא" (דברים ל"ב, ד).

במסגרת יום עיון שערכנו השבוע במכון, פגשתי את ידידנו היקר ד"ר איתמר ורהפטיג, ושאלתי אותו מה התחדש מאז יום העיון, שארגן על חידוש ערי מקלט, והוא ענה שלצער, עדיין אין התקדמות משמעותית. ביום העיון, שהתקיים ביוזמת המשטרה והמכון לחקר המשפט העברי בשנת תשמ"ו, עלתה הצעה של הקמת ערי מקלט כחלופה לבתי הסוהר, כדוגמת המופיע בפרשתנו. הדבר ימנע את ההשפעות השליליות של בתי הסוהר והם לא יהיו, כמו שלפעמים קורה, "בית ספר לפשיעה".

ואכן, נשמעו הדים חיוביים להצעה. אף תת ניצב אריה

לרבנית חנה הנקין משתתפים בצער על מות אחין

הרב יוסף דוב לזרוס ז"ל

יהי רצון שלא תדעו עוד צער ובבניין ירושלים תנוחמו

מערכת גילוי דעת ופרסומי ישראל

גילוי דעת

"שְׂדוֹת בְּכַסֶּף יִקְנוּ... בְּאַרְץ בְּנֵימִן וּבְסִבְיָה יְרוּשָׁלַם..."

כִּי-אָשִׁיב אֶת-שְׁבוּתָם נָאִם ד'.

(ירמיהו, ל"ב, מ"ד)

דונם ועוד דונם, צעד ועוד צעד
ונבואת הנביא מתגשמת במגרון...

בשבועות האחרונים, נרכשו הקרקעות במגרון.
מהלך מפתיע זה שומט את אסטרטגית השמאל,
המבקש לעקור את הישובים בתואנות משפטיות.
אנו מזמינים את הציבור להיות שותף במאבקנו על
ארץ ישראל, לרכוש ד' אמות במגרון ולעזור לנו לעמוד
בהתחייבויות הכספיות הגבוהות.

ד' אמות ב-400 ₪
אפשרות לתשלומים.

תעודה תשלח לרוכשים ד' אמות ומעלה.

להשתתפות ברכישת האדמות
ולתרומות להמשך
המאבק המשפטי -

התקשר 054-5210002, 02-5325559
או באתר www.migron.net

מוכר לצרכי מס על-פי סעיף 46

שאלה > יש לנו שני בנים בישיבות תיכוניות. במשך השנה, כאשר הם באים לשבת, הם קמים לתפילה בבוקר. כעת, חופש, והמצב מאד לא טוב. אפשר לספור על יד אחת את תפילות שחרית שהתפללו במניין במשך הזמן שחלף. מה אנו כהורים אמורים לעשות?

לפי הניסיון, זה ימצא חן בעיני הילדים, והם ישתפו פעולה. מכאן, הדרך קצרה לקביעת זמן להשכמה, וממילא להיכנס ליום באופן מתוכנן ומסודר. כהערה כללית, דומני שכל סוגיית "החופש הגדול", שהיא למעשה, התנערות של מערכת החינוך מטיפול בזמן זה, צריכה להיבדק. ניתן לבנות באופן ממלכתי מערכת מסודרת, עם סדר לחודשי הלימוד, וסדר משלים לעיתות החופש, באופן שכל המדינה תצא נשכרת, המורים והעוסקים במלאכת ההוראה, והתלמידים לא "הרגו את הזמן", אלא יצלוהו לטובה, וההורים גם הם יהיו בראש שקט.

השנייה, חיזוק הקשרים המשפחתיים, לבלות יותר זמן ביחד, להתחבר איש לרעהו, לדעת יותר מה מטריד כל אחד, וכד'. המטרה השלישית, אוורור. למשל, ע"י טיולים או בילוי משותף אחר. המטרה הרביעית, תיקונים ושיפורים בבית. (איזו אימא לא מחכה לתלות תמונה או לתקן ברז או ידית שבורים...). הנה, הצעתי לפניכם ארבעה נושאים. כמובן אפשר להוסיף או לגרוע, כל משפחה לפי עניינה. לאחר הצעת הנושאים, **יש לקחת לוח של חודשי החופש ולסמן, בהסכמה עם הילדים, מתי עושים מה. אפשר להכין "טבלת חופש", כשבכל שבוע מצוינות המטרות השבועיות, עם ציון זמנים.**

תשובה > "צרת רבים", לעיתים היא "חצי נחמה", אך לעיתים היא גם "נחמת שוטים". דבר אחד ברור: התנהלות הילדים בעונת החופש הגדול גורמת כאב ראש להורים רבים. יש המכנים תקופה זו, "העונש הגדול"... לאמיתו של דבר, הבעיה איננה ממוקדת בשאלת הקימה לתפילה בבוקר. זהו קצה קרחון של נושא כללי יותר. זמן שאין בו סדר! כידוע, חכמים אומרים שבית שאין גרים בו, נכנסים בו רוחות ושדים. גם זמן שאין לו גדרים וגבולות, הרבה רוחות פרצים מנשבות בו. מה נכון ואפשר לעשות? אל תתחילו מעניין תפילת שחרית. אחד הכללים החשובים, כאשר מבקשים לשנות ולתקן מצב, לא להתחיל את התיקון מהנקודה הקשה ביותר, אלא מנקודה קלה, ומתוך כך לעלות על דרך אשר תביא לתיקון המקום הקשה יותר. נושא התפילה הוא נושא קשה, ובבוקר, הוא קשה שבעתיים. כבר בזמן האמוראים הגדירו חכמים את התפילה בפסוק: "כרום זלות לבני אדם", דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלים בהם (ברכות, ו). לכן, כאמור, אפשר להתחיל מיצירת סדר יום. לשוחח עם הילדים, ולחלק את הזמן בהתאם למספר מטרות שהננו קובעים לימי החופש. המטרה הראשונה, כמובן, חופש! ללא השעבודים הרגילים, המטרה

הקין הזה יהיה מרעון

זה קורה רק פעם בשנה
השבוע

13 הקשר עם ההורים כבסיס לקשר הזוגי נלמד ליצור קשר בריא עם ההורים כשלב הכרחי לבניית אישיות בוגרת לקראת קשר זוגי אורנית פיגו	9 מה את עושה שנה הבאה? הכוונות והדרכות בקבלת החלטות- עכשיו ובכלל הרבנית דנה סליי	6 מי אני באמת? על פי מה נבחנת הזהות האמתית שלי? הרב זאב קרוב	1 צניעות-מה? הצניעות כהכנה לקשר נישואין אמיתי הרבנית עידית איצקוביץ	11:00-12:00
10 חיה בסרט? בין משפחה יהודית ל"משפחה מהסרטים" הרב ליאור אנגלמן	7 נקודת מבט להסתכל על המציאות מזווית אחרת -סדנת צילום וידאו- יעל קניאל	2 על יופי ועל אופי האם נצליח להתרשם מאנשים על פי פנימיותם ולא לשפוט על סמך חיצוניותם? דנה תירוש	12:30-13:30	
11 "בדרך אמונה בחרתי" סיפורה של אמו של רס"ן בניה ריין הי"ד גב' חגית ריין	3 "בין המיצרים" לחות, להרגיש ולהבין את תקופת החורבן גרשון בר כוכבא	4 קשרים וקצרים תקשורת בונה בתוך קונפליקט -סדנת פסיכודרמה- גב' בת שבע רקנטי	14:00-15:15	
14 אחת מול כולן השפעות חברתיות לטוב ולרוע הרבנית חיה ויזליצקי	12 "נופל וקם" איך קמים מנפילה? הרב שלמה אבינר	8 על שכל, רגש ומה שביניהם... ביורו מקומו הנכון של הרגש בחיינו גב' אהובה צוקרמן	15:45-16:45	
5 חבל על הזמן על חופש גדול אמיתי, בחירות ומסגרות שיחת סיכום הרב אוהד תירוש				17:15-18:15

מטענית להיות רכות הפצה? שליח 515 02-31 14385

איך נרשמים? 02-6280457 www.binyanshalem.org.il

הכניסה בתשלום, הנחות לנרשמות מראש בכרטיס המשפחתי או דרך רכות.

ואיך מליצים? מבניי האומה: קווים 39,67

חדש! יצא לאור הספר "בעין חינוכית מבט חינוכי-תורני על אתגרי חיינו המתחדשים"

עורך: הרב יונה גודמן

הספר "בעין חינוכית" מכיל מאה מאמרי חינוך קצרים, המציעים מבט תורני-חינוכי על אתגרי חינוך ייחודיים המתחדשים בדורנו. הספר, בעריכתו של הרב-המחנך יונה גודמן, מכיל מאמרים רבים פרי עטם של הרב פרופ' נריה גוטל, הרב אלישע אבינר, הרב אלישע ויזליצקי, הרב ליאור אנגלמן, הרב דוד דודקביץ, הרב יובל שרלו ועוד. כמו כן בספר מאמרים של אנשי חינוך מסגל מכללת "אוורות ישראל" ושל סטודנטיות מהמכללה.

בין פרקי הספר

* יחסנו לאתגרי תרבות מתחדשים ** יחסנו למדינת ישראל היום ** אתגרים רוחניים הקשורים לשידוכין ואירוסין, נישואין ופיריון ** אתגרי חינוך במעגל השנה ** חינוך לעבודת ד' ** התמודדות רוחנית עם משברים ועוד.

הספר, רב הכמות והאיכות, פורס לפני הקורא 360 עמודים של מאמרי חינוך תורניים שנכתבו בחמש השנים האחרונות. המאמרים שופכים אור על סוגיות חינוך מתחדשות, אתן מתמודד הציבור הדתי-לאומי בשנים האחרונות. מאמרי הספר כוללים גם שאלות לעיון ולמחשבה, שביכולתן לתרום להרחבת השקפת עולמו החינוכי של כל מי שחינוך הנוער בימינו קרוב ללבו.

אל תגיד לא ידעתי!

נוף חריש

הקריה הדתית-לאומית החדשה בעיר חריש

הצטרפו לבניית הקהילה הדתית העירונית המתוכננת, הראשונה בישראל

- **חדש!** תכנון קהילתי built-in
- מאות יחידות דיור בנות 4, 5 ו-6 חדרים
- בתים ודירות באיכות הבניה הגבוהה ביותר
- מוסדות חינוך, מבני ציבור ופארקים מובנים
- חצי שעה ממרכז הארץ סמוך לכביש 6
- אפשרויות תעסוקה רבות באזור
- מיסודו של הגרעין התורני בחריש, היוזם ומלווה את הקריה החדשה

החל מ **450,000** ₪

(מחיר משוער לזכאים)

לדירת 3 חדרים

עם אופציית הרחבה ל- 5 חדרים

דיור

שאלה:

במה נוף חריש תהיה שונה מהקהילות הדתיות לאומיות בערים אחרות?

תשובה:

בנוף חריש ייהנו מאות משפחות ממתכונת חדשה, המשלבת יתרונות מגורים בקהילה גדולה, מרוכזת ותומכת, עם יתרונות מגורים ביישוב קהילתי קטן, שילוב של "ביחד ולחוד".

רוצים לדעת יותר? כנסו והרשמו:
072-2525-772 | www.nofharish.co.il

לעולים של "נפש בנפש"

הרבנית נעמי שחור - רכזת ההתמחות לתנ"ך מכללת אורות ישראל אלקנה

"לבי במזרח", ואני...? בצעירותי, צמתי את צום תשעה באב בני-יורק. אני זוכרת את עצמי יושבת בבית הכנסת, שומעת את בעל הקורא בוכה בזמן קריאת מגילת איכה והקינות, וממש כועסת מבפנים. איך הוא יכול לבכות על ירושלים ו'להתגעגע' אליה, כאשר יש פתרון פשוט: לעלות על מטוס ולחיות בה!

לקח לי שנים להבין, שיש אנשים שיכולים לחיות עם סתירה פנימית אידיאולוגית ורוחנית. יכולים לקרוא בהפטרות את דברי הנביאים, המתארים את קיבוץ הגלויות כסימן לגאולה, ולהמשיך להתעקש, שמה שקורה היום אינו קיבוץ גלויות של הנביאים. מסוגלים לבוא לארץ לביקור שנת לימודים או ישיבה, ולהגיד שלמרות הכל, הם חוזרים 'הביתה'. חיים מתוך האמונה כי "לבי במזרח אבל הכסף בסוף מערב". עם זאת, יש להבחין בין אלו המתכחשים לתקופת הגאולה, ובוחרים מתוך אמונה אמיתית להישאר בגלות, כי אין להם מה לעשות בארץ ה'ציונית', לבין אלו שלפחות מבינים שמקומם במדינת היהודים, מצטערים על היותם בחו"ל ומשתדלים לחזק את הנמצאים בארץ בתמיכה כלכלית ובתמיכה פוליטית.

מציאות זו לא חדשה. בתקופת עזרא ונחמיה, כאשר היו נביאים שניבאו על חזרת עם ישראל לארצו, גיבו את חידוש המקדש, כבר אז היו מעטים בלבד שהאמינו בגאולה האפשרית. לכן התנ"ך 'סרח' למנות אותם בשמות המשפחות שעלו בגלי העליות השונות (עיי' בספרי עזרי עזרא ונחמיה). גם אז היו רבים שהעדיפו "וְכָל-סְבִיבֵיָהֶם חָזְקוּ בְיָדֵיהֶם בְּכָל-יָסָף בְּזָהָב בְּכָשׁוֹ וּבְבִמְדִּינָתוֹ לְבָד עַל-כָּל-הַתְּנָדָב." (עזרא א, ו).

עזרא עצמו הגיע לירושלים בחודש אב, מתוך מטרה להפוך זמן של אבל וחורבן לזמן של בנייה וצמיחה (עזרא ז, ט). הוא היה יכול להתיימש מהמועט שהושג בארץ, לעומת החלומות הגדולים של חזרה לתקופת בית ראשון. הוא היה יכול לומר ש"זו לא הגאולה שהובטחה". אך לא כך פעל, לא הוא ולא נחמיה אחריו. הם הבינו שגאולה באה "קמעה קמעה", והחליטו לפעול בצעדים, שנראה לנו כאילו נלקחו מעיתוני ימינו: התנהלות פוליטית מול מדינות העולם, מאבק מול אויבים בארץ, חיזוק שמירת שבת, בנייה פיזית של חומת ירושלים וחיזוק המגורים בה, תיקון הפרצה של נשיאת נשים נכריות, חזרה בתשובה וכריתת ברית חדשה עם ה', ועוד.

ימי "בין המצרים" לא נועדו רק לכי או לאכל המשתק או המחליש, אלא נועדו לבכות על החסר ולהתחיל לפעול לתיקון. תחילת התיקון היא כמובן בתחושה הפנימית: ביטול הייאוש וחיזוק האמונה באפשרות לשינוי וגאולה שלמה. לאחר מכן, יש לפעול בצורה של בניין מעשי, כל אחד בתחומו, כל אחד בצעדי הקטנים: בנייה, טיול, תרומה כספית, לימוד תורה.

לכן, במיוחד בימים אלו, כשאני רואה תמונות של משפחות עולים חדשים, פוסעות בהיסוס בשדה התעופה לקראת הלא נודע שבארץ ישראל, נזכרת אני בימים של חוויה דומה ולבי מחסיר פעימה. אילו רק יכולתי, הייתי נותנת להם חיבוק גדול ולוחשת להם:

"זהו צעד קטן לאדם, אבל צעד גדול לגאולה!"

ומבלי שנדע, נכנסים לקושי ומשבר כלכלי. זו יכולה להיות משפחה אמידה כחלשה, בעיר ובכפר, שכנים קרובים ואהובים, שלא מעזים להיפתח ולספר על המשבר בו הם נתונים. כאן מבחן החברות, המעורבות והאחריות הקהילתית של השכנים, ארגוני הצדקה והחסד שבכל מקום: לשים לב, להתעניין, לשאול ולמנוע את ההידרדרות של המשפחה. הרי כשיש קושי ומתח כלכלי, המשפחה כולה יכולה ליפול ולהידרדר, הן בבריאות, הן בשלום הבית, הן בחינוך הילדים. עם מעט תשומת לב, ניתן לעלות על העניין בזמן, ובס"ד לעזור ולמשפחה. הדברים נכונים בכל ימות השנה, ובמיוחד בימים אלו, ימי "בין המצרים", שצריך להרבות בהם "אהבת חינוך" ■

עם כל זה, אי אפשר להתעלם מהאירוע הטרגי שאירע במוצ"ש פנחס (בשבוע שיעבר) במהלך ההפגנה בת"א, בו הצית את עצמו משה סילמן מחיפה ונפצע קשה מאוד. זאת לאחר שחילק מנשר למפגינים, בו הוא מקונן על מר גורלו. כמובן, אנו שולחים לו רפואה שלמה במהרה, ומבלי שאנו מכירים אותו ואת הנסיבות שהביאו אותו למעשהו הקיצוני, הרי ברור כי משה בחר בדרך קשה וכואבת זו, כי מבחינתו "הגיעו מים עד נפש", והוא הרגיש חסר אונים מול רשויות המדינה, משפחתו, שכניו וחבריו.

כמה שאירוע טרגי שכזה נראה קיצוני ורחוק מאתנו, הוא מחייב אותנו להתעורר לשימת לב פנימה לקהילה שלנו, לשכנינו ולחברינו. לצערנו, בכל קהילה, שכונה, יישוב, ישנם אנשים, משפחות ש"נופלים בין הכיסאות",

הקיץ בעיצומו והנה הארגונים החברתיים למיניהם מנסים לחדש את המחאה החברתית, שלעת עתה כנראה לא מצליחה להתרומם לאותם מימדים של קיץ תשע"א. כאז כן עתה, הציבור הדתי וציבור המתיישבים ביו"ש, מתוך אינסטינקט בריא ואמיתי, לא שותף לאותה מחאה, הגם שיללא ספק הציבור בכללותו לא סובל מעודף כסף וממון, ומתמודד יום יום, בקושי רב, עם עול הפרנסה, חינוך וגידול הילדים והוצאות החיים השוטפות. למרות זאת, אנחנו לא שם, כי תחושות הבטן שלנו אומרות, שמאבק זה אינו לשם המטרה והעניין האמיתי של תיקון ודאגה לחברה. גורמים הרוצים להחליש ולפגוע בממשלה, הנתפסת בעיניהם כממשלה ימנית ויהודית, עומדים מאחורי המחאה.

חזון אחרית הימים

מוריה הראל, מגרון

מגרון. תמוז התשע"ב. ארוחת ערב שגרתית. הקטנים כבר עייפים מדי, היותר גדולים מפטפטים ביניהם (מאחרים בחדווה את זמן השינה).

"הלוואי שיהיה בית ספר במגרון. כבר יש מלא ילדים", אומר בני הבכור, והבת מוסיפה: "הלוואי שיהיה גם קניון". אני משיבה את התינוקת לישון ומחייכת לעצמי, אין להם ספק קל שבקלים שאנחנו נשארים במגרון. ההר הזה שלהם. יום אחד בתי בת הארבע שאלה אותי, איפה אנחנו (ההורים) נגור אחרי שהיא תתחתן, ברור לה שהיא נשארת פה. אז למי זה לא ברור?

זה לא ברור למי שמסתכל בנסחי טאבו במרתפים חשוכים, במקום להסתכל בשמש העולה בין ההרים ולשמוע את תפילת שחרית של עם ישראל השב לביתו. בנסחי הטאבו, רישום זכויות בקרקע, כתוב שם של ערבי מאחד הכפרים בסביבה, שסבא שלו קיבל את הקרקע באמצעות שוחד, מהמלך הירדני ששלט באזור. אותו מלך רצה לקבל מסים מהתושבים, ולכן חילק לכפריים כל ס"מ. הם התחייבו לעבד את הקרקע בתמורה. באותיות הקטנות כתוב, שאם הם לא מעבדים אותה, אז הקרקע חוזרת לסולטן. בעברית של ימינו, אדמות מדינה. חוק זה חוק זה חוק. לא ככה? לא כשמדובר ביו"ש. כאן יש מניעים פוליטיים. סכסוכים אידיאולוגיים.

אנחנו, בני אברהם אבינו, חזרנו אחרי הגלות, הקמנו מדינה והקשבנו למנהיגים. "קדימה, תעלו על הגבעות" הורו לנו. מיד עלינו. התיישבנו. גדלנו. נטענו. הרי זה שלנו! באו אחרים והעלו ספק: "רגע, זה לא שלכם. תראו, כתוב פה ממש", הם טענו בפני בג"צ. והמדינה ובג"צ, מתוך פחד וחולשה, אמרו: "נכון. התבלבלנו לגמרי. בבקשה אל תכעסו עלינו, תכף נפנה".

אבל אנחנו כבר נטועים עמוק בקרקע. הרי במו ידינו הפרחנו את הר הטרישים הקירח. לא בקלות נוותר על 'תחילת הגאולה'. מחינו, בכינו, התפללנו וזעקנו לחסדי מרומים. ונפרצה פרצה, הצלחנו לרכוש קרקע במגרון. מבולבלים? נכון, זה שלנו. אבל הטאבו. הבעיה היא עם הטאבו. צריך לשנות את הטאבו. אז אנחנו משנים את הטאבו. צודקים ומוסריים היינו מההתחלה. עכשיו זה ברור גם לשוחרי החוק. חוק זה חוק זה חוק. לא ככה?

רכשנו את הקרקעות כדי שלא יהיה תיווך, כדי להסיר כל ספק וכדי לעזור למדינה להגשים את מה שהיא באמת שואפת אליו: חזון שיבת עם ישראל לארצו.

כבר אמרנו את זה, לא? ■

מובילים את התחייה הציונית

בדרום תל אביב

השליחות שלכם היא כאן קרוב - בלב הבוער של החברה הישראלית

הגרעינים התורניים של דרום תל אביב קוראים לכם, משפחות וצעירים להצטרף כבר עכשיו ולפתוח דלת לעשייה, חינוך וקהילה באמונה גדולה בלב של עם ישראל.

עזרה במימון שכר דירה | מערכת חינוך מפותחת | קהילה איכותית

גרעיני סטודנטים

054-4804706 | גלעד בר גיל
052-3662800 | מתניה ידיד

גרעין שקמים - שכ' שפירא

052-8119607 | איתי גרנק

גרעין שכונת התקווה
(בהקמה)

050-4779989 | שמואל צור

אשר & תמר

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

רגישות יתר

של ישראל ברמת הגולן. תהליכים אלו באים לידי ביטוי בין היתר, באלימות גוברת ובהפרות חוק מאורגנות ומכוונות, ואנו סבורים כי טמינת הראש בחול והתעלמות מכך לא תעלים את התופעה, אלא רק תעצים אותה עד שהיא 'תתפוצץ לנו בפנים' בצורה חריפה.

אירועי החודשים האחרונים בסוריה, אשר מערערים את ביטחונם של הדרוזים בצפון הגולן במשטרו של אסד, מהווים חלון הזדמנויות לתיקון אותם תהליכים שליליים ולשיפור יחסה של העדה לישראל. אחת הדרכים לעשות זאת היא השבת הריבונות הישראלית ואכיפת חוקיה באזור. כאמור, השבוע קיבל בית המשפט את העיקרון הזה, וקצב לוועדה המקומית 12 חודשים, בכדי לסות ולהביא להפסקת פעילותן הבלתי חוקית של הבאסטות בדרכי שלום. אם יישלו המאמצים, קבע בית המשפט, תאלץ הוועדה להגיש כתבי אישום כנגד העבריינים ולהביא להריסתן של הבאסטות בצו שיפוטי ■

כנגד הדרוזים, וכנגד מדיניות בלתי סבירה זו עתורנו לבית המשפט.

אין אנו מזלזלים ברצון לשמור על מרקם היחסים העדין מול האוכלוסייה הדרוזית בצפון רמת הגולן, וגם איננו שוללים את הצורך בהתנהלות שקולה וזהירה מולה, אולם לא ניתן להעלות על הדעת, שרגישות זו תהפוך לתירוץ להימנעות מוחלטת מאכיפת החוק על העדה. הגבול שבין 'התנהלות חכמה ורגישה' לבין 'כניעה לאלימות', אשר נדמה שמוסכם על הכול כי היא פסולה ולא לגיטימית, הוא גבול דק, שלמיטב הבנתנו נחצה כאן.

האוכלוסייה הדרוזית בצפון רמת הגולן היא אוכלוסייה פרו-סורית שנאמנותה למדינת ישראל מוגבלת מאוד, אם בכלל, וזאת בשונה מהאוכלוסייה הדרוזית המתגוררת דרומה יותר, שנאמנותה למדינה אינה מוטלת בספק. בשנים האחרונות מתרחשים תהליכי עומק מסוכנים בקרב צעירי העדה, הכוללים הקצנה דתית ולאומנית וחתירה תחת ריבונותה

השבוע ניתן בהסכמה בבית המשפט המחוזי בנצרת פסק דין, שמקבל למעשה את עתירת רגבים כנגד באסטות בלתי חוקיות, שהוקמו ופועלות ללא היתר בשמורת הטבע המאושרת של נחל סער ברמת הגולן. את הבאסטות הקימו ומפעילים דרוזים תושבי צפון רמת הגולן, ולמרות שהללו הוקמו ופועלות ללא היתר ותוך פגיעה בשמורת הטבע, ומהוות סיכון בטיחותי ותחבורתי בכביש המפותל באזור, לא ננקטו כנגדן כל הליכי אכיפה.

אין זה המקרה היחיד, שבו הוועדה המקומית לתכנון ובנייה גולן נמנעת במכוון מלנקוט הליכי אכיפה כנגד הפרות חוק במגזר הדרוזי. הנימוק לכך, לטענת הוועדה, הוא 'הרגישות המיוחדת' הנדרשת אל מול העדה הדרוזית, ובמילים אחרות, החשש מפני התלקחות אלימה והרצון להימנע מעימותים על רקע לאומני, שיפרו את השקט המאפיין את הרמה. למיטב הבנתנו, הרשויות באזור קיבלו החלטה אסטרטגית, שלא לאכוף את חוקי התכנון והבנייה

הצורך להתפרנס

הרב אריאל בראלי

ושאל את הרב. בתשובתו חילק את הקונים לשתי קבוצות: קונים שהגיעו כבר להחלטה לקנות אצל אהרון, אסור להפנות לדוכן של יוסי, אבל קונים שרק נמצאים בדרך לדוכן של אהרון, מותר להפנות לדוכן של יוסי. לתשובה מלאה: mishpatlaam.co.il

את פניו העצובות של אחיו והעלה רעיון נפלא: הוא יעמוד ליד הדוכן של אהרון, ויספר לאלה, שבאים לקנות פרחים אצל אהרון, על הסחורה המשובחת שמוכרים ליד המכולת, וכך יבואו הקונים של אהרון לאחיו יוסי. יוסי התלבט, האם מותר לעשות כן,

בכל יום ישיי יוסי מוכר פרחים ליד המכולת השכונתית. הוא מוכר סחורה יפה וגם ההכנסה די יפה. אהרון, השכן של יוסי, ראה את הרווחים היפים של יוסי והחליט גם הוא למכור פרחים בפינת הרחוב. הרווחים של יוסי כמובן ירדו. אח של יוסי ראה

משפט לעם

מאת יוסי שחר

לצפייה בפרקי קומיקס נוספים וסליחת תגובות: www.mushoncomics.co.il

המשפטיניש

מוקדש למרץ 08 ולמרץ 15...

למה אתה מחיך? אמרתי משהו מצחיק?

אני מחיך כי אני אוהב את הקביה שנתן לנו את שנת השמיטה...

מעצביניש, תמסור למחלקה שלך שתחכה לי בעשר אפס אפס ליד הרספי"ה... את הולכים לעקור את כל העשבים בבאי"ח היום בצהריים...

שעם ביניישים לא מתעסקים!

6 שנים הרסיפ מקדר ומעביד חילים בניכוש עשבים והוא עלול לחשוב שהוא עוד עלול לחשוב בטעות שהוא האדון הבלעדי על הטרונים!

באה שנת השמיטה ללמד אותנו...

יוסי שחר

מבצע מטורף!

עלילות חנישון

35

כולל משלוח!

שילחו איימל לכתובת: SHAHARYOSI@GMAIL.COM

השאיח כתובת מדויקת ואנו נחזור אליכם בהקדם!

ניתן להשיג גם ברשתות:

חנות נדבך למוצר באמת

צומח ספרים

דני ספרים

נחדש נעורינו כקדם

מדי שנה, בהתקרב שלשת השבועות, ישנה תחושה מסוימת של עצבות. תחושת המועקה הולכת וגוברת בתשעת הימים. האיסורים וההגבלות הרבות לא מאפשרים לאדם להסיח דעתו מהאבל על חורבן בית המקדש. ואולם, עלינו לשאול בכנות את עצמנו, האומנם אנו כואבים את מה שאירע לפני כאלפיים שנה?

סיפור מפורסם מספר, כי הקיסר נפוליאון נהג להסתובב בפרברי פריז מדי פעם. רצתה ההשגחה, ובלייל תשעה באב, עבר ברובע היהודי. משראה את יהודי העיר, אבלים ומקוננים על אירוע שהתחולל לפני אלפי שנים, התפעל ואמר לעוזרו, שעם שידוע לבכות על העבר, יזכה וישוב בסופו של דבר לארצו.

ליהודי פריז ודאי היה קל לבכות על חורבן בית המקדש, ועל הגלות הארוכה שהחלה בעקבות כך. הבכי והנהיג, במשך כל ההיסטוריה היהודית, היו על ההווה ולא רק על העבר. הפוגרומים למיניהם הדגישו את האסון הנוראי שבגלות.

אולם, אנו, שזכינו לראות את נבואת הנביא זכריה מתקיימת אל מול עינינו, "עוד ישבו זקנים וזקנות בירושלים", עיינינו ראו ולא זה, כיצד כיכר השוק הומה, צריכים לברר לעצמנו, על מה אנו אבלים בתקופתנו?

בית המקדש איננו רק בניין של עצים ואבנים.
בית המקדש מהווה סימן לתקופה רוחנית שונה
בתכלית. בזמן בית המקדש הראשון, הקשר בין האדם לבוראו היה קשר ישיר. היהודי חש והרגיש את האלוקים עין בעין.

נסים רבים, שנעשו בבית המקדש, באו להמחיש את יחסו החם של האלוקים אל עמו. די אם נזכיר את הכרובים שעל הארון, שלעיתים היו מעורין זה בזה, להמחיש את טיב הקשר בין עם ישראל לאלוקיו.

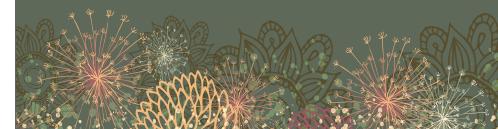
הגמרא מספרת על נס נפלא שאירע בלחם הפנים. את חלות לחם הפנים היו נוהגים להחליף פעם בשבוע, ואולם החלות שמרו על טריותן במשך שבוע שלם, בשעת החלפתן עדיין נותרה בהם חמימות כבשעת אפייתן. מוסיפה הגמרא ומספרת, כי בזמן שלושת הרגלים, עת היו מתאספים המון העם בהר הבית וסביבות המקדש, היו מרימים הכהנים את השולחן

לרב אמיר אדרעי

ברכות חמות
לרגל כניסתך לתפקיד

ראש אולפנת
בני עקיבא צפירה

ישראל גולדברג,
מערכת גילוי דעת
וצוות פרסומי ישראל

חברותא
הרב דני אלינר - ר"מ בישיבת ההסדר "אור עציון"

מודים לקב"ה על נתיב זה,

שנותר פתוח. אך אין אנו מסתפקים בכך. הגעגועים והכמיהה למקדש הינם געגועים לתקופה של קירבה נגלית. אכן, זכינו בחסדי ה' לתקומת המדינה, אך הדרך עוד ארוכה. נודה לבוראנו על מדינתנו האהובה בימי הגאולה, ונשפוך את קינתנו לפניו בתקופה זו, שישוב ויתגלה לעינינו ונחדש נעורינו כקדם. אמן

ברגליו, ומתוך ההיכל היו מראים את הנס שבחלות ואומרים לעם הצהול "ראו חיבתכן לפני המקום". אשרי עין שראתה זאת. לא קשה לתאר את תחושות השמחה והאוויר שליוו את עולי הרגל במשך חדשים ארוכים.

מאז שחרב בית המקדש, נפרשה מחיצה של ברזל בינינו לבין בוראנו, בטלה ועברה הנבואה מהעולם, שוב אין לנו חלות של לחם הפנים, אבדו לנו הכרובים המעורין זה בזה, המראים את עומק הקשר בינינו לבין בוראנו. הרעיה והדוד אינם רואים זה את זה באופן בלתי אמצעי. כעת, משחרב הבית, אין אנו יכולים להתקרב אל בוראנו, אלא באמצעות השכל מיום שחרב בית המקדש, אין לו לקב"ה, אלא ד' אמות של הלכה. אנו

ארוחה חמה בכל מקום שתהיו

חדש!
פטנט עולמי

בחו"ל בטיול ובכל מקום ארוחה חמה ואיכותית

פטנט עולמי לחימום ושמירת האוכל
בצורה מיוחדת להבטחת עמידות
לאורך זמן

ארוחה בשרית עם תוספות
רכיבים טבעיים בלבד
בשר חלק - בד"ץ בית יוסף

להזמנה באתר

1. אריזה אטומה השומרת על המנה לאורך זמן ללא צורך בקירור.
המנה מוכנה תוך דקות בעזרת שקית החימום המצורפת

להזמנה ולרשימת החנויות המלאה:
www.chef-haderech.com

טל. 03-6006669 | חפשו 'שף הדרך' ב f

בהמלצותיה, שבמקרים של תביעות סותרות על אדמה, הנושא חייב להידון בפני בית דין לקרקעות, על מנת שתביעותיהם של כל התובעים, גם הפלסטינים וגם הישראלים, יוכלו להידון בערכאה שיפוטית. ברור שבג"צ אינו הערכאה המתאימה לדון לעומק בתביעות מקרקעין.

שגריר בקנדה

ממשלת קנדה היא היחידה הכי טובה של ישראל בכל העולם, ותומכת בנו מבחינה עקרונית. אבל גם ממשלת קנדה, כמו כל יתר מדינות העולם, אינה מסכימה עם עמדתנו לגבי ההתיישבות. בקרב האיגודים המקצועיים והקמפוסים יש גם עוינות לישראל. אני כשגריר, הקדשתי זמן ומרץ רב להופעות בפני הגורמים הללו, על מנת להבהיר את עמדותינו. לא כל שגריר או שגרירה מסוגלים לעשות כך, וחבל.

הכשרת המאחזים

יש, כמובן, לקרוא את הדו"ח שלנו כדי לקבל את התשובה לכך. לצער, הביטוי "כיבוש" קיבל קונוטציה מוטעית שקשורה אך ורק לישראל, דבר שפשוט אינו נכון. הנוכחות הטורקית בצפון קפריסין היא כיבוש קלאסי, אך לא שומעים באו"ם, או בכל מקום אחר, כל התייחסות לכך. אפשר להכשיר את המצב הבלתי תקין של חלק גדול מהמאחזים, ככל שאי-חוקיותם נובעת מפגם נהלי בתהליכי קבלת האישורים מגורמי התכנון והבנייה, ודו"ח הוועדה ממליץ על הדרכים והצעדים, שיש לנקוט על מנת לעשות את זה.

בית הדין הבינלאומי

יש הגזמה היסטורית בקרב הציבור, בהקשר לבית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג, הנובעים מחוסר ידיעה של חוקת בית הדין וסמכויותיו, והתלהמות תקשורתית מיותרת. לצער, יש נטייה של מספר גורמים, העוינים לישראל, גם בחוץ וגם בקרב הציבור שלנו, לנסות לנצל לרעה את בית הדין, כדי לפגוע במנהיגים ובקצינים בכירים שלנו. לדעת, הם לא יצליחו, כי אין לפלסטינים מעמד של מדינה בפני בית הדין, ולכן הם לא יכולים ליזום תביעות, ובכל מקרה, אין לבית הדין סמכות שיפוט.

האשמות כוזבות

בתחילת הדרך האשימו אותי בניגוד עניינים, שפעלתי בשכר למען הכשרת המאחזים. זה פשוט לא נכון, שקר וכזב. המצאה עיתונאית שגרמה לי נזק אישי רב. במהלך כל הקריירה שלי פעלתי כמשפטן בינלאומי, ללא כל זהות פוליטית, והאשמות אלו הן ללא כל בסיס.

הזירה הבינלאומית

אניבדעה, שאנולא צריכים להתנצל כל הזמן על עצם קיומנו ופעולותינו, דבר שנעשה היום תחת הכותרת "הסברה". ישראל היא מעצמה טכנולוגית התורמת רבות לאנושות. זה מה שאנו צריכים להראות לעולם. אנו לא צריכים לפחד להדגיש את זכויותינו של העם היהודי. אם נמשיך לפחד מהעולם ולהסס בקידום זכויותינו, אזי אף אחד אחר לא יעשה את זה עבורנו.

אופטימיות זהירה

לצערי, ככל הנראה, בעוד עשור, אני רואה את ישראל בדיוק במקום, שהיא נמצאת בו עכשיו.

עו"ד ומשפטן בינלאומי < יועץ משפטי במשרד החוץ < שגריר בקנדה < ועדת השופט לוי < הפיכת המאחזים ביו"ש לחוקיים

ישבנו לשיחה מרתקת עם עו"ד אלן בייקה, חבר בוועדת השופט אדמונד לוי, על הכשרת ההתיישבות הישראלית באדמות יו"ש, ועל ההכרח להפסיק להתנצל בפני העולם על עצם קיומנו ופעולותינו

רקע גדלתי והתחנכתי באנגליה. למדתי באוניברסיטת לונדון לתואר במשפטים. בגיל 23 עליתי ארצה ולמדתי באוניברסיטה העברית לתואר מוסמך במשפט בינלאומי. בצבא שירתי בתותחנים ואחר כך בקבע כפרקליט צבאי, תובע צבאי בעזה ובסיני וקצין ייעוץ בענייני משפט בינלאומי בפרקליטות הצבאית. הושאלתי לאו"ם ל-4 שנים, בהן שימשתי כעוזר היועץ המשפטי של האו"ם בניו יורק. כשחזרתי ארצה, שימשתי כמשפטן, ובהמשך כיועץ המשפטי של משרד החוץ. עבדתי תחת שרי חוץ רבים, כולל דיין, שמיר, שרון, פרס, ברק, נתניהו, בן עמי, שלום וליבני. לאחר מכן, שימשתי במשך 4 שנים כשגריר ישראל בקנדה. כאשר פרשתי משירות המדינה, הצטרפתי כשותף למשרד עורכי דין תל אביב, וכן התמניתי למנהל המכון לדיפלומטיה ציבורית במרכז הירושלמי לענייני ציבור.

דו"ח ועדת לוי

כחבר בוועדת השופט אדמונד לוי, המסקנה המרכזית של הדו"ח היא, שעקב המצב המיוחד במינו מבחינה היסטורית ומשפטית, ונוכח התקופה הארוכה שבה ישראל מנהלת את השטח, השטח עצמו או השלטון הישראלי בו אינם נכנסים לרובריקות, המקובלות במשפט ובפרקטיקה הבינלאומיים כ-"שטח כבוש". לכן דיני "התפישה הלוחמתית", מכוח כללי האג משנת 1907 ואמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949, אינם חלים עליהם. עקב כך, אין כל מגבלה על התיישבות ישראלית באדמות יו"ש, בתנאי שאין בכך כל פגיעה באדמת הפרט והיא נעשית על פי דין ותוך ציות לחוק. יתר ההמלצות בדו"ח הן צעדים מעשיים שיש לעשות, כדי להסדיר את המצב של חוסר הסדר בתחום הבנייה, שקיים היום.

השופט אדמונד לוי

שופט בית המשפט העליון בדימוס, משפטן גדול בעל שיעור קומה. רוחש לו הרבה כבוד, אדם נעים הליכות, חכם מאוד. אין לו דעה פוליטית, כל מחשבותיו נובעות מאנליזה משפטית טהורה. ניהל דיונים עם מאות עדים, בשקט, בשלווה ובמקצועיות רבה. ניחן בחוש הומור מפותח ובאופן אישי, היה לי תענוג לעבוד אתו.

הקהילה הבינלאומית

הקהילה הבינלאומית אף פעם לא קיבלה את מדיניות ההתנחלויות שלנו, ותמיד ראתה בכך הפרה של המשפט הבינלאומי. כל שגריר טוב צריך לדעת להתמודד עם זה, ולהסביר לעולם את עמדתה של ישראל.

דו"ח ששון

דו"ח השופט לוי מצטט בהרחבה מדו"ח טליה ששון, היות והיא הצביעה על שורה של ליקויים בהתנהלות הגורמים השונים, בקשר לבנייה ביו"ש. דו"ח השופט לוי נועד להציע דרכים לתקן ליקויים אלה. הנחת המוצא של דו"ח ששון, לפיה מתיישבי המאחזים הם עבריינים, אינה מקובלת על ועדת השופט לוי, וזאת לאור המעורבות הישירה והמודעת של כל גורמי הממשלה, בדרך זו או אחרת, בהקמת המאחזים.

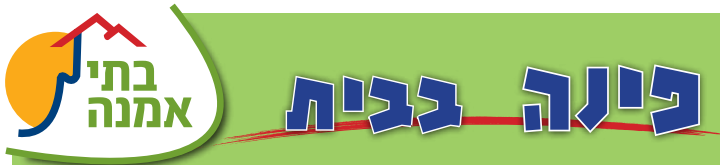
תביעות סותרות

אין זה תפקידי לייעץ לתושבי מגרון או לממשלה בנושא זה. ועדת השופט לוי ציינה

בהקשר לימים שלנו. בית המקדש. **ביתו של הקב"ה הוא מקור הכוח והעוצמה לעם ישראל ולעולם כולו. לא בכדי העבודה בתוכו מתקיימת סביב השעון. עבודה גשמית, רוחנית, אסתטית, צדק ומשפט, לכולם. לכל בני ובנותיו של הקב"ה.** מהבית הזה אני נושמת גם כשהוא איננו. אני ניזונה מהרעיון שהוא מביא לפתח, לבית. הבית שלנו הוא מה שנכניס ומה שנביא פנימה: נעבד, נספוג ונוציא החוצה. הבית הזה הוא שלנו, ואם נרצה שיהפוך למקור של כוח ועוצמה עבור כל שוכניו, (וראשונה מביניהם היא האימא, אני, אנחנו צריכים לעבוד פנימה, לכיוון הבית. להעצים את הבית על כל המשתמע מכך. ועד ט' באב, יום ציון חורבן הבית, אני מקווה להספיק לבדוק ולחפש, איפה עוד אני יכולה להעצים ולמקם את הבית שלנו במקומו הראוי. לתגובות, הארות והערות: yotzrotcenter@gmail.com

גם בחסרוננו. בטח כאישה, כאימא. את מרימה גבה ושואלת את עצמך: "מה יש לה זאת?" בית המקדש בהשפעה ישירה על חייה? חיה בסרט? בואי, תמשיכי איתי עוד קצת, ואולי תמצאי את עצמך במחשבות דומות... הבית הפרטי שלי, של בעלי ושל ילדי, הוא מבצרי. לגמרי. הוא המקום שבו אנחנו הכי אנחנו. זהו המקור לכוח ולעוצמה שלנו! (תזכרי את המשפט הזה). בבית הזה אני נטענת בכוחות, בשמחה, בחיוניות ובידיעה שאני אני בזכות המתרחש בתוך ביתי. נכון, הבית הזה גם שואב ממני הרבה כוחות, הוא מתיש, הוא יכול לתסכל, לאכזב ולתת תחושת כישלון, אבל הכל במסגרת המקום הפרטי שלי, שאני ובעלי היקר מנהלים ומנווטים, לכיוונים בע"ה הכי טובים שאנחנו יכולים. אני יכולה להעיד על עצמי שההשתדלות היא רבה. וזה מיד מחבר אותי לעניין השני שצץ

הימים שאנחנו נתונים בהם מביאים אותי לחשוב על מושג ה"בית". מהו בית עבורי? איזה בית אני רוצה ליצור ביחד עם בני ביתי? מה הבית נותן ומנגד, מה הוא לוקח? המחשבות האלה מגיעות מדי שנה, בדיוק בתקופה הזו. ימי בין המצרים. וזה לא סתם שזה מגיע עכשיו. הבית עכשיו מלא בשוכניו. נכנסים, יוצאים, זה ישן, זו רק קמה, זה בדיוק הופיע משום מקום. משהו זז באינסטינקטיות בתקופת הקיץ בתוך הבית. וכל התזוזה הזו מכניסה אותי עמוק פנימה אל תוככי הבית: לקלוט, לשלוח, להאכיל, לארגן ובמיוחד... להכיל, לשמוע, לספוג את מה שכל דיירי הבית עוברים. ובנוסף לתסיסה בבית, יש עניין נוסף ולא פחות משמעותי בעיניי. כולנו עסוקים (או לפחות אמורים להיות עסוקים...) בחסרוננו של הבית. ביתו של מקום, בית המקדש. מקומו של בית המקדש בחיי לא ברור לי, מעולם לא חוויתי את מציאותו והשפעתו עליי, אבל יחד עם זאת ברור לי, שהוא יותר ממשמעותי עבורי

אלא גם את הבקרה והבדק. מלבד העניין הזה, חשוב לזכור שאם תכניסו מאוחר יותר כמה קבלנים, כדי שיהפכו את המעטפת לקומה מלאה, אתם לוקחים סיכון, שאם יהיו בעיות אחרי גמר הבנייה, כל קבלן שהכנסתם יזרוק את האחריות על הקבלן האחר. תכנון עתידי – אנחנו בבתי אמנה מקפידים לצרף תכנית מפורטת לקומה שנייה, גם כאשר הבית נבנה רק עם מעטפת. אם בעתיד תתכננו קומה שנייה, מאוד חשוב לא לגעת בקירות נושאים, עמודים, תקרה ורצפה. מדרגות – צריך לזכור, שאי אפשר סתם לפתוח פתח בתקרה ולבנות מדרגות. הפתח צריך להיות מחוזק עם ברזלים. בבתי אמנה, גם אם לא בנינו מדרגות בבית, אנחנו מתכננים איפה יהיו המדרגות ומחזקים את הפתח.

צח רוזנצווייג, נתף – ניהול תיאום ופיקוח

שאלה:
אנחנו עומדים בפני קניית בית ומתלבטים, האם לקנות את הבית עם קומה שנייה מלאה, או להסתפק בינתיים במעטפת. רצינו לדעת מה ההבדלים, ומה צריך לדעת על תכנון עתידי של קומה שנייה?

תשובה:
ההבדל הכי בולט בין קומה מלאה ובין מעטפת הוא כמובן, המחיר. קומה מלאה עולה יותר. המשמעות היא שלעיתים, לזוג צעיר כדאי ללכת על מעטפת וללכת בשיטה של הבית הצומח. היום מספיק סלון קטן וקומה אחת, בעוד חמש או עשר שנים, כשהזוג יצטרך, הם ימצאו את התקציב וירחיבו את הקומה. כשזוג מתחיל להתלבט האם להתאמץ עכשיו, למצוא את התקציב העודף ולבנות קומה שנייה, כדאי לדעת עוד כמה דברים שקשורים לתכנון של קומה עתידית. אחריות – מבחינת האחריות, יש יתרון גדול בקומה מלאה. זה לא סוד שקבלן שיפוצים, שנכנס כדי להפוך את המעטפת לקומה מלאה, הוא לא קבלן בסדר גודל של בתי אמנה, זה כולל לא רק את האחריות

מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240 | www.amana.co.il

מזל טוב ושפע ברכות ל:
לאילן מינס ודורית גמליאל
שהתארסו בשבוע האחרון

גילוי לב

אף כלה יקרה,

את מגיעה אלי להדרכה, נרגשת, בעיניים זוהרות ונצנוץ של אושר, המחברת פתוחה לפניך, והיד רושמת כל מילה שיוצאת מפיו.

ליבך גדוש עד גדותיו באושר עילאי, פנוי לקלוט כל שבב תחושה, השכל מוכן למלא מצברים והנשמה זועקת, רק תני לי חומר למחשבה, כי אני כל כך רוצה להצליח, אשרי כמה שאני מוצלחת וראויה.

איזה אושר! איזו רוממות רוח! כמה תקווה את נוסכת באוויר ומפזרת סביבך את האמונה התמה, שהכל לפניך פתוח ואפשרי, והשמיים הם הגבול ואני, שכבר עברתי כשלושה עשורים של "ביחד" וב"ה הקמתי משפחה לתפארת, מביטה בך בשמחה ובהתרגשות ונושאת בלבי תפילה: גם כשכל החגיגות יהיו מאחורייך, שתזכי להיות מאושרת ותרגישי כל כך מבורכת, ממש כמו עכשיו.

במהלך ההדרכה, אני משתדלת להעביר לך כלים, שיסייעו לך לחיות את חיי השותפות בנישואיך מתוך הבנה, הקשבה, ויתור והרבה סבלנות. חשוב שתזכרי, שלהתחתן זו זכות עצומה, אך להישאר נשואה באושר עד שיבה, זו זכות עצומה פי כמה. וכדי להצליח בנישואיך, צריך לעבוד קשה! כמו גינת נוי, אותה יש להשקות, לזרוע ולחרוש, וגם לפעמים לנכש עשבים שוטים ולעקור קוצים ודרדרים.

ואם תשכילי זאת לזכור, אין ספק, כלת, שלעצמך כתר תוכלי לשזור, וחוס של חן וחסד עלייך תעטי ותהי דרך סוגה בשושנים.

היערכות מחדש

זיוה קוסיטור מטפלת זוגיות ומשפחה

חותדעת

שאלה:

אנחנו נשואים באושר שנה וחצי. לפני כארבעה חודשים נולד לנו בן. אשתי מרוכזת מאוד בגידולו, לפעמים עד כדי התעלמות ממני ומצרכי השוטפים. אני כמעט לא מעורב בגידולו, אבל אני מרגיש שגידול הילד בא על חשבוני. אני יודע שזה נורא לחשוב כך ואני משתדל לא להראות את זה. איך מתגברים על ההרגשה הזו ואיך חוזרים לזוגיות היפה שהייתה לנו לפני הלידה?

תשובה:

במהלך חיינו אנחנו חווים מעברים ושינויים רבים. החל מלידה של אח או אחות, מעברים מגן לבית ספר ולתיכון, ישיבה, שירות צבאי, לימודים, עבודה ועד נישואים ולידת ילדים. רוב המעברים כרוכים בשינויים, ורוב השינויים מלווים בחששות ולו רק בגלל שהמצב הישן הוא מוכר וטוב. אבל המעברים הם כורח המציאות ואיתם אנחנו צומחים ומתפתחים.

שים לב, שלרוב המעברים בחייך, נערכת בצורה זו או אחרת. התכונות, בירת אצל יודעי דבר, הכנת את עצמך מבחינה פיזית ורגשית. הדבר הקל במידה רבה על ההסתגלות שלך למציאות החדשה.

כאשר מתחתנים, לומדים להשקיע בבנייה ובגיבוש המערכת הזוגית. לומדים את הרגישויות של כל אחד, לומדים ליהנות ביחד, תוך כדי ויתור ופשרה כשיש צורך. לומדים גם להתאים את המערכת הזוגית למערכות האחרות הסובבות אותנו: משפחות המוצא, חברים, לימודים, עבודה, ועוד.

עכשיו נולד לכם בן, ואתה מוצא את עצמך לא ממש מוכן לשינויים הנדרשים. ברור שידעת שהלילות כבר לא יהיו שקטים כבעבר, שכל יציאה משותפת עם אשתך כרוכה בהיערכות למציאת

שמרטפית, שיהיו הוצאות כספיות. ייתכן שלא חשבת על השפעת הולדת הבן על הזוגיות שלכם, ועכשיו אתה מוצא את עצמך מתוסכל. הזוגיות שטרחתם לבנות מתמוססת לה. מיהו קטן פלש לתוכה ואתה מרגיש לא כל כך רלוונטי.

במצב כזה נדרשת היערכות מחדש, של שניכם, כזוג וכהורים. עליכם להבין שהמערכת הזוגית עוברת שינוי. אסור להזניח אותה, אבל עם זאת היא צריכה להתגמש, כדי לפנות מקום לילד שנולד.

הדברים אמורים להיעשות מתוך שיתוף פעולה מלא שלך עם אשתך. משמעות הדבר, לשתף את אשתך בתחושת ה'לבד' שאתה מרגיש. ייתכן שתופתע לגלות, שגם היא מרגישה כך לגבי עצמה. כיוון שראית שהיא זו שמניקה ומטפלת בתינוק, ואתה חש זנוח ומתוסכל, השארת לה את המשימה לגדל את תינוקכם. סביר להניח, שאם גם אתה היית מפנה מקום לתינוק, ורואה את עצמך שותף בגידולו, למרות שאשתך פנויה אליך פחות, לא היית מרגיש שגידול הילד הוא על חשבונך.

כשתראה את עצמך שותף מלא בגידולו של ילדכם, תיווכח לגלות, שאשתך זקוקה לך כבעל תומך, ותגלה שהילד שנולד מצמיח ובונה את הזוגיות שלכם, ולא להיפך.

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

בני ראובן ובני גד הסכימו פה אחד, את היריד לא לחצות על אף כל ההמלצות! הם החליטו להישאר בגלעד וביעזר, ומדוע? מי מכם יענה? כי היו הם מקומות _____

חידת השבוע

לאתר אונליין שווארץ

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

תשובה לפרשת פנחס:
המילים הן: "חמותי, קנאתי, כליתי, בקנאתי" ככתוב בפרק כ"ה, פסוק י"א
הזוכה: עוז ניסנובניץ, נוף איילון

זהירות בדרכים תשע"ג

עשרות מדרשים, סיפורי צדיקים, דברי הגות מאת הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל, אמרותיו ואורח חייו חידות, מושגים וטיפים שימושיים

לבטיחות בדרכים

היומן נערך בשיתוף פעולה עם רבנים, מחנכי החמ"ד ומנהלי בתי ספר

יומן
משלנו
יומן עם ערכים

לפרטים ולרכישה: פרסומי ישראל: עדינה תבור טל: 02-5350901 | לפקס: 02-6536848 | לצפייה ביומן: www.pisrael.com/yoman/tashab

חידה פתורה!
אמן אמן אמן

חידת השבוע

"אישה כי תדור" פרשיות השבוע שלנו מרובות נשים, בנות צלופחד, באר מרים וגם כנסי נשים בכל הארץ פורחים בקיץ הזה. ספר חדש של רופאת הנשים הידועה מספרת סיפורי אם ובת, חמות וכלות, סבתות ודודות, יצא לאוויר העולם וכבר קונה מקום של כבוד בכל מחוזותינו. **התדעו מיהי הרופאה ומהו סיפורה?**

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב-10% הנחה על כל קנייה! (מלבד גמרות).

בחסות רשת התרבות היהודית

אבל זה לא י"ן...
זה דם? יותר גרוע... זהו איסור מפורש בתורה!!!

ברוך הבא תורה-מן! אני דרקולה, תרצה לשנות איתי?
חס ושלום! זה י"ן נסך, לעולם לא אשתה עמך!

ניכורי העל אירגנו כנס עולמי, ותורה-מן החליט להגיע כדי לחזק את הנוכחים! הבטיחו לי שתיהיה מתיצה אז באתי!
שכחתי!

תורה-מן
מאת יוסי שחר פרק 21
הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

לצפייה בפרקים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

איסור אכילת דם

דם היוצא מבין שיניו מותר למוציא (אך בשבת אסור משום חובל), ואם פירש החוצה אסור. אם מוצא דם בביצה אסור לאוכלו ולפעמים כל הביצה אסורה. דם דגים מותר אך אם קיבצו לכלי אסור מפני מראית עין, לפיכך אם ניכר שהוא מדגים כגון שיש בו קשקשים, מותר. (קיצושי'ע)

ובך, הרבין תורה-מן בניכורי העל תורה ומעשים טובים עד שהכירו כאמיתותה של תורה ישראל!
אוי אוי אשריכם, תלמידי חכמים! וכו'...

רק אם זה דם שיוצא בתוך הפה מותר, אבל לא בשבת...
איזו תורה נפלאה! אשריכם!

ליהודים אסור לאכול דם כי הדם הוא הנפשו! באמת?!

השנה בשבת חזון נרתמים ותורמים

גבאי
בית
כנסת
צור
קשר

dana@jobkatif.org
054-5236712
avia@jobkatif.org
052-6609629

7 שנים מיום העקירה עדיין
כ-1050 אנשים ללא עבודה ופרנסה

בשבת חזון מקדישים כספי תרומות לתעסוקטיף

תרמו היום לתעסוקטיף | חפשו ברשתות החברתיות JobKatif | אתר: www.jobkatif.org.il
במייל: info@jobkatif.org | משרד: 03-9125887 או 02-5863514 | כתובת: ת.ד. 151 יד בנימין 76812
כספי התרומות מוכרים במס לפי סעיף 46, עמותת תעסוקטיף (ע"ר. 580459436) הינה הגוף היחיד העוסק בתחום התעסוקה לאנשי גוש קטיף וצפון השומרון

רבנים | גבאים | מגידי שיעורים | צרו קשר לתיאום והרשמה מרוכזת - חלי 0545-680014